laura
tressel
siinto
ntamo

siinto

laura tressel

siinto

ntamo
helsinki
2026

KIITOS

Benjamin & Ville

Tommi & jatkosparraajat

WSOY:n kirjallisuussäätiö &

Suomen Kirjailijaliitto

© LAURA TRESSEL 2026
ISBN 978-952-215-979-3

ULKOASU & TAITTO
Göran de Kopior

KANNEN KUVA
Hiekkaa ja marjamaisia jujubehedelmiä kulhossa (n. 1453–1458 eaa.),
savi, korkeus 70 mm, halkaisija 145 mm, Egypti, löydetty 1926–1927,
The Metropolitan Museum of Art, New York,
Yhdysvallat, kuva rajattu & käsitelty

VALMISTAJA
BoD – Books on Demand, Hampuri, Saksa

NTAMO
Helsinki 2026 (IV LINJA 18, 00530 HKI)
www.ntamo.net (info.ntamo@gmail.com)

tai sanotaan, että loppu edeltää alkua
ja että loppu ja alku olivat jo
ennen alkua ja lopun jälkeen.
Ja kaikki on aina nyt.
T. S. ELIOT

MERKINTÄ #4F

planeetan nimi on Lafin ja Lafin

on minun planeettani

täällä hiekka on juurista vapaa, tuuli vapaa kalliosta

kaikki niin vapaata kuin linnuton taivas

kaikki

tiet johtavat tänne

täällä ei ole teitä

kaikille teille on täällä tilaa

MERKINTÄ #6C$_1$

joka aamu

kävelen täällä minne haluan, hiekkakukkulalle

on tuuli, on hiekka

on, pöllyää

voisin sanoa: minun

tuuleni, hiekkani, taskussani

avain

entiseen kotiin entisellä planeetalla

mutta nyt

kävelen täällä tuulen puolella tuulta vastaan

polkua ei jää ei saappaan kuviota

ei laakeaa uraa kun menen mukkelismakkelis

ei kaiken hautaa tuuli hiekkaan

täällä on tällaista joko on aamu

täällä kävelinkö tänään

MERKINTÄ #69[1]

joka aamu kuin ensimmäinen askel
kymmeniä, satoja kertoja
pieni askel minulle, suuri harppaus
kohti

hiekkakukkulaa samaa tai eri reittiä
palaan samaan tai eri paikkaan
joka ilta tuhansia kertoja pysähdyn matkalla
kohotan kasvot, katson
avaruutta vilkutan teidän suuntaanne
toivoa kukkuroillaan
avaruus on mykkä, planeettanne pimennyt
musta sametti lainehtii
te olette ehkä menneet nukkumaan
te olette sammuttaneet valot ja menneet nukkumaan

joka ilta
te katselette minua
pimeän läpi valottomuuteen
tottunein silmin

Sinä
ja ihossa hulmahtaa

syvältä navan tienoilta se alkaa
voimistuu rintakehän avaruudessa

kunnes hyökyy pintaan:
nahka onkin pörheä aallokko

alkumerta pienempi, mutta liikkeissään nopeampi
vaiti pysyy vaikka pauhaa

kun yksi väristys päättyy
toinen on kestänyt jo hyvän aikaa

eikä yksin toinen, usea
ilmeet kasvavat kasvoista yli

mieli voi hillitä vain itseään
hipiässä lainehtii pitelemätön riemu

kaikista suunnista avoin
vallaton pärske ja ulapan väpätys

rannatonna viriää, virittää

```
Palautetut tiedostot
[ERROR 0xREPEAT_OVERFLOW]

Kaivannut


>>> vähintään satoja kertoja
>>> vähintään tuhansia kertoja
>>> vähintään satojatuhansia kertoja
>>> vähintään satojatuhansia satoja kertoja
>>> vähintään satojatuhansia tuhansia kertoja
>>> vähintään satojatuhansia satojatuhansia kertoja
>>> vähintään satojatuhansia satojatuhansia satoja kertoja
>>> vähintään satojatuhansia satojatuhansia tuhansia kertoja
>>> vähintään satojatuhansia satojatuhansia satojatuhansia kertoja
>>> vähintään satojatuhansia satojatuhansia satojatuhansia satoja kertoja
>>> vähintään satojatuhansia satojatuhansia satojatuhansia tuhansia kertoja
>>> vähintään satojatuhansia satojatuhansia satojatuhansia satojatuhansia ker
>>> vähintään satojatuhansia tuhankertojasia satoja satokertojajatuhansia ker
>>> vähintään satoja satoja satoja satoja tuhansia tuhansia tuhansia tuhansia
satojatuhansia satojatuhansia satojatuhansia satojatuhansia satoja tuhansia s
>>> vähintään satojatuhansiasatojatuhansiasatojasatojatuhansiatuhansiatuhansi
asatojatuhansiasatojatuhansiasatojatuhansia[error]sotajataastuhoisinajatsaaun
ohtijasaastanahistuajasatoinhostasaatujasoihtunaajastatuhoisantaasjataassotaj
atuhosuhinasaoshitsaantuahassuinainhotustussahtaaihonsaajatustatuhinajossataa
```

siinto

on laura tresselin

kolmas

runoteos

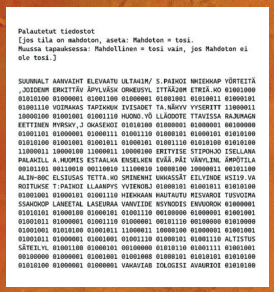

NTAMO 2026

9 789522 159793

ISBN 978-952-215-979-3